

Cumulet

Bron: W. J. M. (1891, July 25). The Cumulet. *The fancier's journal. Devoted to dogs, poultry, pigeons & pet stock.*, 7(4), p. 60. (Aangedragen door P. Jansma, vertaald door G. Fokkema)

Cumulet (foto: C.S.Th. van Gink, 1965)

Geweldige vliegers en vogels met een opmerkelijke intelligentie

De cumulet is een opmerkelijke duif door zijn superieure intelligentie, zijn kracht in de vlucht en zijn grote gehechtheid aan zijn thuis. Het bezit van deze uitstekende kwaliteiten maakt hem zeer populair onder de duivenliefhebbers. Zijn oorsprong moet aan de vaardigheid van duivenliefhebbers in de buurt van Antwerpen worden toegeschreven, maar op dit ogenblik wordt met de afstammelingen van vogels gekweekt die uit de plaats van hun oorsprong werden ingevoerd. In Holland worden deze vogels Volants genoemd, welke naam hun drang voor het hoge vliegen impliceert.

De cumulet is een slim uitziende vogel van een zeer behoorlijke grootte. Zijn gevederte is wit, met een verzameling van rode veren op de keel, iets in de stijl van een rode baard. Het gevederte is van een zeer fijne, zachte textuur. De duif heeft een goed geronde schedel. De snavel is vrij lang, en van een rozewitte kleur. Het oog is zuiver parelkleurig (soms is het zo wit als te vergelijken met een stuk Chinees porselein) en de pupil is kleiner dan bij andere duiven gebruikelijk is. De benen hebben een heldere rode kleur.

Het voorgaande is een korte beschrijving van de meeste vogels, maar er zijn ook rasechte dieren die staarten met een roodachtige tint hebben, terwijl bij anderen de kop en de hals gedeeltelijk rood zijn. Er zijn ook vogels bespat met rode veren over het lichaam en de kop of met rood in de vleugelpennen. Een Nederlandse duivenfokker heeft mij meegedeeld dat er een variëteit is met zwart in plaats van rood, maar mijn eigen ervaring is dat er alleen wit met wat rood geweest. Ik moet niet vergeten om te vermelden dat er soms zuivere witte dieren worden gekweekt. Hoewel er niet altijd sprake is van eenvormigheid, kon men redelijk snel door oordeelkundige selectie meer eenheid in het ras kweken. Maar wanneer te veel op uiterlijk en op schoonheid wordt geselecteerd, ontstaat er gewoonlijk een groot risico om het uithoudingsvermogen van een ras te verliezen. Iedereen zou moeten weten dat, om de kracht en de vitaliteit hoog te houden, men allereerst dient kweken met vitale gezonde vogels, die niet te veel verwant zijn. Ondanks dat, is het belangrijk om vogels te kweken die beantwoorden aan de eerste beschrijving die ik hierboven heb gegeven. Er is ook een zeer sterke familiegelegenheid, om het even welke stam men ook maar bekijkt.

Nu, om terug te gaan naar het vliegen, er zijn duiven die samen op grote hoogte uren in de lucht vliegen. Zij vliegen vlugger hun cirkels dan de Macclesfield tippler en tuimelen niet. Ongeveer een half dozijn vogels schijnt het beste aantal te zijn om samen te vliegen en zij zullen vaak zo hoog gaan, dat zij met het blote oog onzichtbaar worden. Twee vogels zullen samen gemakkelijk uren vliegen; maar als er in de buurt andere troepen in de lucht zijn, gaan ze zich daar vaak bij aansluiten om met hen samen te werken. Dat zal meestal ten koste gaan van hun eigen vliegstyl. Het is inderdaad een zeer zeldzaam voorkomen dat een cumulet verloren gaat. Zij schijnen een grotere gehechtheid aan hun hok te bezitten dan bij de doorsnee tuimelaar wordt gevonden, dat samen met een superieur instinct. Indien de duiven worden gehouden in een district waar de atmosfeer vrij is van de schadelijke zuren en de rook van een productiestad, heeft een troep van cumulets een sneeuw witte verschijning en is zo'n troep een prachtig gezicht. Maar de rook en het roet, waarmee de lucht van deze stad wordt vervuild, heeft helaas nadelige gevolgen op de zachte fijne veren van cumulet. Het was zonder twijfel wegens de goede verdiensten van dit ras, zoals in het begin van dit artikel wordt vermeld, dat Belgische liefhebbers ook deze variëteit hebben gefokt uit de voorouders van de huidige Belgische postduivenrassen. De cumulets zijn vruchtbare kwekers en bijzonder goede voedsters die hun jongen heel goed verzorgen. Een eigenaardigheid van dit ras is het feit dat de jongen bijna altijd veel rode veren hebben, voornamelijk in de vliegpenen en de staartveren en op de hals en de borst. Zo nu en dan is een jong bijna volledig rood, maar deze gekleurde veren worden door witte vervangen tijdens de eerste rui. Gerst is een uitstekend en het voornaamste voedsel en houdt hen in goede conditie wanneer zij daarnaast ook geregeld worden voorzien van erwten, tarwe en misschien wat maïs, hennepzaad, rijst en kanariezaad. Daarnaast natuurlijk ook regelmatig scherpe kiezel. Om goede vliegprestaties te behouden, zouden zij niet te vaak moeten vliegen. Tweemaal of drie keer per week is vaak genoeg wanneer die vluchten een respectabele duur hebben.